

## نقش بازی در رشد خلاقیت کودکان

ناهید شیرازی

کارشناسی روانشناسی عمومی

زهرارحیمی

کارشناسی ارشد روانشناسی

### چکیده:

آن چه انسان را از سایر موجودات متمایز می کند، تاثیر پذیری او از تعلیم و تربیت است. انسان در سایه ی تربیتی صحیح تکامل می یابد و تا مرحله ای پیش می رود که می توان او را انسان کامل نامید. کودکان نیروهای بالقوه ای هستند که به راحتی نقش می پذیرند. بازی عمده ترین شکل فعالیت کودک و زمینه ساز بروز توانایی ایجادگری و خلاقیت کودک است. کوشش و فعالیت به وجود آورنده ی خلاقیت و ایجادگری است. کودک دو ساله هنگام نقاشی کردن هدف معینی ندارد، بعدها در او تمایل به ساختن ماشین یا ترسیم خانه به وجود می آید. در سنین آمادگی به تدریج اعمال کودک نابغ نقشه و هدف می گردد. در بازی های ابتکاری، کودک ضمن تقلید از بزرگسالان خاطره ها و تجارت شخصی خود را به آن می افزاید و تصورات خود را با داستانها و کتابها و ... ترکیب می کند. خلاقیت از پیروی و تقلید آغاز می شود و با تمرین و تکرار، در روی مهارت بوجود می آورد. مهارت روح استقلال، اتکا به نفس را در کودک تقویت می کند و تفکر انتقادی در او رشد می یابد. اغلب کودکان ضمن بازی احساساتی از خود نمایان می سازند که در زندگی تکرار آن برایشان غیر ممکن است بازی هم خواسته های کودک را آشکار می سازد و هم احساساتش را پرورش می دهد خلاقیت کودک همچنین در تجسس و انتخاب وسایل برای بازی آشکار می شود. سخن گفتن ضمن بازی تکامل می یابد. ما در این پژوهش به بررسی نقش بازی در رشد خلاقیت کودکان پرداخته ایم.

**کلمات کلیدی:** خلاقیت - کودکان - آموزش - بازی